

კამდამცინა: სოლოლაკზე, სერ-
გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლ-
ში № 8.

კანტორა კამდამცინისა: სერ-
გიევის ქ. ჩაზე, ივ. ამირალოვის სახ-
ლებში, № 8.

ხელის-მოწერა მიიღება კანტო-
რაში, ბარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типо-
графіи. Въ редакцію газ. „Дროна“.

გაზეთის ფასი: 1 წლი-
სა—8 მან., 6 ხევარ წლისა—4 მან. და
50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

ყოველ დღე ორგზაბათს გარდა

დრონა

ცალკე ნომერი ღირს შაშრათ

განცხადება: მიიღება ქართულს,
რუსულს, სომხურს და სხვ. ენებზე.

ფასი განცხადებულს: დღი-
ებით ასობზე—1 კაპ., ასრ-მთავრდომ
სტოიკონზე—8 კაპ., ჩვეულ გზრვის ცი-
ცროთი—5 კაპ., პატარათი—4 კაპ.

კამდამცინას უფლება ანეს გ-
ასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდა-
დამოგზავნილი სტატი ბი. დაუბე-დუ-
ლი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნ-
დება.

ხელის-მოწერა გაზეთის

„დრონაზე“

ფასი ნახევარი წლის გაზეთისა
(პირველ ივლისიდან პირველ იანვრამდე
1879 წლისა) 4 მან. და 50 კაპიკი.
პირველი აგვისტოდან წლის დამლევამ-
დე—4 მან.

ხელის-მოწერა მიიღება: თფილის-
ში, (სერგიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის
სახლებში, № 8). ძალაქს გარეშე მცხო-
ვრებთათვის აღრესი: ВЪ Типографіи. ВЪ
редакціи газетъ „Дрона“.

საქართველო

დღიური

**** ნეტავ იმათ ვისაც დროებაც და
შეძლებაც აძლევს საზაფხულოდ აგარა-
კებში წასვლას, ხელაფთ რა ფერზე არიან,
როგორ მოუხარიათ საზამთროთ ქალაქ-**

ფალბონი

ბათუმში

(წერილი მეხუთე)

ბათუმში წმინდა აღმოსავლეთური, აზი-
ური ქალაქია.

ბაზარი, ქუჩების სიბინძურე, შენობე-
ბის არქიტექტურა, ხალხის ცხოვრება—
ყელაფთერი აზიას, აღმოსავლეთს მოგა-
ზონებს.

მხოლოდ რამოდენიმე სახლია აქ,
რომლებსაც ცოტა რამ აცხია მერობისა;
ეს სახლები არიან: ალი-ფაშა მთედგი-
რიძის სახლი, ჩვენი კონსულის სახლი,
დამოქნა და ერთი-ორი სხვა, რომელ-
ნიც ყველა ზღვის ნაპირას არიან ჩამწ-
კრივბულნი.

შეგველია, ამ მ. მალის ქალაქში სი-
სუფთავე და ევროპიული სიფაქიზე არას-
ოდეს არ უნდა ყოფილიყო; მაგრამ
ახლა მაინც გასული ომის წყალობით
და იმ არეც-ღარეცის გამო, რომელიც
ამ ქაჲად ჰსუფევს ბათუმში, ქალაქი
სულ მთლად იოლო მოღებულა: თი-
თქმის მთელი ქალაქი ჯარებით ყოფილა

ში? აი ავრილდა და ჩვენი ძველნი
მეზობლებიც ნელ-ნელად მოემგზავე-
ბიან ქალაქი ჩვეულებრივ იესება, სი-
ხოველე ემატება, ხალხებიც თან-და-
თან ძვირდებიან. სხვა რაა იაფო, რომ
ეს იაფი იყო!?

**** დღემდე იძახდნენ, „ვოენობა“,
ბატონო, „ყველაფერი ძირითა“, მაგ-
რამ ახლა ამ დღო-ცილობა მშვიდობია-
ნობამაც რომ ეყრა უშველა-რა ამ
დაწყვეტილს სიძვირეს. აქ თითქმის ყვე-
ლაფერი ისევ ისე ძვირია, როგორც ამას
წინად „ვოინობის“ დროს იყო. ნუთუ
„ვოინობის“ დროს დადებული ფასი
ან მაინც აღარ უნდა შეიცვალოს. რს
ფიქრობს ამაზე ნეტავ ჩვენი ქალაქის
სამართელოთ.**

**** ჩვენ მივიღით შემდეგი წერილი:
„ნეტავ გუშინ 5 საათზედ ანჩიხატის
სობოროში ჰყოფილ იყავით და გენახათ,
თუ როგორი მშვენიერი ქართული გა-
ლობა გვექნა!“**

ბურიილამ მოწვეული მაღლობელი
მღვდელი მოვიდა. ბესურდა შეგვეთან-
სწორებინა, ჰგავს, თუ არა იმისი გალო-

გატენილი, აქვე საავთმყოფოები, სურსა-
თის შესანახი ადგილები, სალდათების
კარები და სხვ., და ყველა ამის წყალო-
ბით ერთს სახლსაც ვერ ნახათ ახლა აქ,
რომ მთლად დარჩენილიყო და კაცს
დადგომა შეეძლო: ფანჯრები და კარე-
ბი ჩამტყრეული, იატაკი აღებულის, შიგ
გაბინძურებული, აყროლებული. მუჩებ-
ში, მოედნებზე, ზღვის ნაპირს რეიდზე
კოჭებამდინ ნავები, მტვერი, ყოველ ნა-
ირი სიმყრადე.

მაგრამ ყველაზე უფრო მომეკებუ-
ლად მვენებელი ქალაქის მცხოვრებთა-
თვის მსმალის სასაფლოა არის, რომე-
ლიც ზედ ქალაქს აკრავს დასავლეთის
მხრით და რომელზედაც, როგორც ამ-
ბობენ, უკანასკნელი 30,000 კაცი არის
დამარხული!

მრთს არშინზედ ღრმათ არ არის სა-
ფლაფი გათხრილიო; ოსმალები მიცვა-
ლებულს ფიცარს დადებენ ზემოდამ,
და რადგან ეს ფიცრები დამპალიან და
ჩამტყრეულან, ამის გამო ბევრ ალაგას
მიცვალებულები თითქმის გამოჩენილე-
ბი არიან, და თქვენ წარმოიდგინეთ რა
სიმყრადე უნდა იდგეს ამისაგან ქალაქ-
ში და რა სიკეთეს უნდა მოელოდნენ

ბის კილო ქართველისა? აჲ მიზეზით
მრავალი მაღლობელი შევიკრიბენით
იქ.

ლოცვის შემდეგ კამისიის წევრნი
ხალხითურთ შევეკროდით არხიმანდრი-
ტის ზალაში, სადაც დაესწრა ამ კუთ-
ლი საქმის მოთავე პოქსანდრე ეპის-
კოპოზიც.

თავს ძველმარე წარმოსთქვა სიტყვა.
რომლითაც ითხოვა ამ საქმეში ყველა-
საგან მსურველე თანაგრძნობა.

— მე ჩემის და მონასტრის მხრივ
ესწირავ თვეში 8 მანეთს და ყველას
გთხოვთ ხელი მოგვიმართოთ—ფული-
თაო!

ძაფედრალნი დეკანოზმა აღუთქვა,
რომ სამღვდლოების ყრილობას მოეხ-
დენ და ვეცდები ყველას შემოვაწირო-
ნოვია.

ბოლოს მღვდელმა ივალობა რამდე-
ნიმე ხმა. თუმცა ცოტანი კი დაუკლავ-
ნიათ იმ გვართ, როგორც ლაპარაკს
ჰკლავნიან ხოლმე ივერლები, მაგრამ
მაინც ნამდვილ ეთანასწორება ჩვენებურ
გალობას. შესანიშნავი ის არის, რომ
ყველა წასაკითხს გალობით ამბობს.

მცხოვრებლები! საქმე კი ექმნება აქ სა-
ნიტარულ და ასენიზაციურ ატრიბუტს...

ჯერ-ჯერობით ჩვენი მთავრობა არა
ვითარ საქმეებს არ შესდგომია; მხო-
ლოდ ჩვენი ჩინოვნიკები ოსმალოს კო-
მისიისაგან სახელმწიფო შენობებსა და
საზოგადოდ უძრავ ქონებას იბარებენ
(მოძრავი რაც აქვთ, მიაქვთ).

ძველი ოსმალოს სასამართლო (მეჯ-
ლისი) მოისპო, ახალი ჯერ არ დაუდგე-
ნიათ; შკოლები ოსმალებმა ჩვენი შე-
მოსვლისა თანავე დასრეს (აქ ყოფილა
ერთი სახელმწიფო შკოლა გიმნაზიას-
ვით და 15-მდის სამრეელო შკოლა, არ
ჩითებთან—მედრესე).

სამოქალაქო საქმეების გამგებელი
წარმადგენს თ. ბრ. ბურიელი, პ. ლე-
კიას უფ. სტ. მეფის-შვილი. მუდამ დამ-
აზბოდებათ სამი რუსი და სამი ოსმა-
ლოს სალდათი დაიარებიან ქუჩებში და
ერთად ძაჲრად იცვენ მცხოვრებლების
მშვიდობიანობას.

რაც რომ ჩვენ აქ ვართ, ერთი უბა
რალა ქურდობა და ავაზაკობა რა არი
არ მომხდარა.

რუსისა და მ. მალის სალდათებს შუა
ძალიან მეგობრული წყობილება ჰუ-

საბაასო

ამ ორშაბათს კიდევ იქნება მგონი ამ ნაირო კრება. მართლელი მგალობელი პარბელოვიც დაიბარეს.

ზანზრახვა აქვს, რომ ნოტები დასწერონ და გალობის სასწავლებელი გამართონ.

* * * * *
თბილისის ერთ ვაჭრისაგან მივიღეთ ეს წერილი:

„მრი წელიწადი იქნება, რაც ხონის მოეპყრებიან მკონდა ნლობის წერილი და ყოველივე საქონელი რიგისათვის იგზავნებოდა აქედამ რკინის გზით; არც ერთხელ ვაჭრებისაგან საყვედური არ მიმიღია. მაგრამ ოთხი თვე მიდის, რაც გააზირებს მოწერა, რომ ყოველივე საქონელს, რომელსაც ვიღებთ სამტრედიის სტანციამდე, არ შეიძლება, რომ არ აკლდეს სამი თუხნიდამ, ოცი თუხნის საღირალი ნივთებია.“

მს. რასაკვირველია, უნდა მიეწერას ჩვენი რკინის გზის უფროსების უუურადღებობას და განსაკუთრებით სამტრედიის სტანციის ნაჩაღნიკა და მათ ხელქვეით მყოფთ.

ამისათვის გთხოვთ, უ. რედაქტორო, გამოაცხადოთ ეს თქვენს გაზეთში და იქიდან გადაიღონ რუსულ გაზეთებში, რომ იქნება მიაქციონ ყურადღება ამ უწყობებს და ამის გამო ყოველ ქმს ჩივილს.“

აბა თვე თუ გაულა, რომ ჩვენს რკინის გზამდე ს. ჩივარი რამდენჯერმე არ ჰყოფილიყვეს რომელიმე ადგილობრივ გაზეთში გამოცხადებული?!

ფეცს; ხშირად ნახავთ, რომ მოგროვილან და ერთად შეეკცვიან საზამთროს, სხალს; ყურძენს, გლეტებს (უხრებს) და ან გაცხარებით მუსაიფობენ ერთმანეთში.

— მესმისთ ერთმანეთის, რა ლაპარაკობთ? — მეტყი, ვკითხე ერთს სალდათს.

— სმინელი ბრიყვი ხალხია, მიპასუხა სალდათმა, ერთი საათია ველაპარაკები და სრულიად ვერაფერი ვერ გაეგებინე. . .

— რალაც ეშმაკურს ენაზე ლაპარაკობს, რას გავიგებ. . .

ძალიან ცხვირ ჩამოშვებულები არიან მსმალეები. იმათი სალდათები აქედამ წასვლას ცქერებინან; ამიტომ, მოგვთუ არა ტრაპიზონიდან ხომალდი, იმ წამსვე მცვივდებიან და ერთი მეორეს სწრობენ ჩაჯდომას.

მაგრამ ღერვიშ-ფაშამ ბევრი საქმე გაუჩინა ამათ და როგორც ჰსურთ, ისე ჩქარა ვერ მიღან: გასაკვირველია, რამდენი სამხედრო მასალები, რამდენი სურსათი და ბარგი-ბარხანა ჰქონიათ აქ ოსმალებს. ამბობენ, 27 ივლისიდან დაიწყო აქედამ ზიდვა და თმცა მუდამ

დღეს მე „დროების“ 175 №-ში წავიკითხე, რომ „მსურგეთის სასულიერო სასწავლებლის ზედამხედველს ორი შეგირდი და უთნოენიო იმიტომ, რომ ისინი ვითომც „უ. ლ., ზედამხედველის უწინდელს თანაშემწეს რაჟენებს ელაპარაკებოდნენ ხოლმე“ და „ნეტავ ნამდვილათ გვაცოდინო, მართლა ამისთვის დაუთხოვნია საწყალი ყმაწვილები ზედამხედველს, თუ არაო?“.

იარე ჩქარა შენ აგისრულდეს ნატვრა, მკითხველო, როგორც მე ეხლავე ამ სიტყვების მნატვრელს ნატვრა აუსრულო!

შარშან წინ მსურგეთის ს. სასწავლებელში მეოთხე კლასი გაიხსნა. მასწავლებლებიც თითქმის სულ შეუგროვდა. ბაიმართა სასწავლებელი და დიწყო სწავლა რიგზე. სამღვდლოებასაც უხაროდა, შეილები მოჰყავდა. მაგრამ ამ სიხარულს ბოლო ჩქარა მოელო. შარშან სექტემბრიდან სასწავლებლის ზედამხედველმან სასწავლებლის ჩაღების ტარს უკუღმა ხელი გამოჰკრა. ჩაღები მოიფუშა. შესწუხდნენ შეგირდები, შესწუხდნენ ყველა კეთილნი სულნი. მხოლოდ განიხარა ზედამხედველმა, რადგანაც მოფუშული ჩაღები სასარგებლოთ იმას დარჩა.

ჩაღები იმან მით მოშალა, რომ სასწავლებელს მასწავლებლები შემოუფანტა, და იმათ ჯამაგირიდან დანარჩენი ფული სახლის ქირას მიუმატა. (სასწავლებელი ზედამხედველის სახლებშია. წინათ სამღვდლოებას 325 მ. ჰქონდა დაქირავებული თვეში. შარშან კი ხუთი

დღე ოთხი-ხუთი ათასი კაცი ეზიდებოდა, მაგრამ ჯერაც რამდენიმე დღის საზიდავე კიდევ აქვთ.

მტყობათ კი, რომ არაფრის დატოვება არ უნდათ; დამპალი ფიცრები, დამტყრული კრაფოტი და ბამბის კარები, ურმები, მშამაკედავი ცხენები, სიმინდი — ყველაფერი, რის წაღებაც კი შეიძლება. ეზიდებიან, მიაქვთ, არა ფერს არ სტოვებენ. . .

მსმალოს სალდათს, როგორც ეტყობა, ამ ომში საქმელ-სასმელი ბლომათ ჰქონია აქეთკენ; მარჯვედ იყურებიან, ჯანზედ არიან. ძარგათაც აცვიან; მხოლოდ ზოგიერთ ბათალიონებს ჩექმები შემოსცვეთათ და ქალამნები ჩაუცვამთ.

რამდენათაც აქ ეხედავთ, მსმალოს სალდათი სრულიად ისე თავაშვებული და წესიერებას მიჩვეული არ არის, როგორც იწერებიან: არც ერთჯერ არ შემინიშნავს, რომ ის სამხედრო დისციპლინას გადასცდომოდეს და თავის აფიცრის ბრძანებას არ დამორჩილებოდეს.

ამბობენ, რომ ეს სულ ღერვიშ-ფაშის საქმე არის; იმან დაადგინა ჯარში წესიერება და რიგო; სასტიკად სჯიდა ყოველ სალდათს, რომელიც სიტყვა

ოთახი სასწავლებლისა თვეში 100 მ. გარდაქცია ზედამხედველს, თუმცა ამას იმას არც სამღვდლოებისაგან და არც ეპისკოპოსისაგან ნება არ ჰქონდა). შეგირდებმა ეს საქმე კარგათ გარდნეს. ჰედამდნენ, რომ მათი მამების ფულიები იხარჯებოდა არა მათ სასწავლებლათ. იგინი ისდნენ ციე ოთახებში გამოყრუებულათ (15 საყენი შემოიღამ მთელ ზამთარში კლასებს ერთი საყენი არ მოხმარებია), და ტყენის გამაღვიძებელ სიტყვების მაგიერათ, ისინი ყლაპავდნენ მუქ-მუქა მტყერს, რადგანაც სასწავლებლის მოსამსახურეს საქმე ჰქონდა ხოლმე — ცხენის მოვლა და კუხნაში საქმლის კეთება, იმიტომ ოთახებს ვერ სწმენდამა.

ამისთანა უბედურობას ზედ დაუთრთო მართმი ზედამხედველის თანაშემწის დათხოვნა მიზეზისა გამო, რომელი იგი ბედვიდა ცოტათ რამ ზედამხედველის წინააღმდეგობას, თუ რომ კანონს იგი გადასცილდებოდა; აგრეთვე ფულის ხარჯვის დაშლას არა და ნიშნულობისა მებრ.

მართს მართის დღის დღით მესამე კლასის შეგირდები გაბაროტებულნი ამით და იმით და უფრო მით, რომ წინა დღეს იგინი სულ ერთობრივ შეუწყნარებელის ბრძანებით დასჯილ იქმნენ კლასში დაჩოქებით, რადგანაც სწავლის დროს ქართული მასწავლებელი არ ჰყავდა, და გარეთ დადიოდნენ, მეორე დღეს კლასში აღარ მოსულან.

ზედამხედველი ამ შემთხვევამ ძრიელ გააზარა, რადგანაც თვისთანა შემწის დათხოვნის მიზეზი არა ჰქონდათ-რა, და ეგონა, აქედამ იგი აღმოჩნებდა მიზეზს დათხოვნისას, შემდეგ დათხოვნისა.

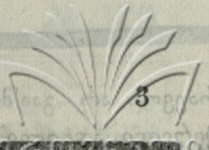
ამოუღებელად არ ემორჩილებოდა თავის უფროსის ბრძანებასაო.

საზოგადოთ მსმალოს აფიცრები და სალდათები, ვისაც კი ვკითხე რამე ღერვიშ-ფაშაზე, ისეთის კრძალვით და პატივის-ცემით ლაპარაკობენ იმაზე, რომ გაგიკვირდებათ. ამათის სიტყვით ღერვიშ-ფაშისა და პლენის გმირის მსმან-ფაშისთანა ორი ღენერალი რომ ჰყოლოდა კიდევ ხონთქარს, მსმალეთი არ შერცხვებოდა ისე ამ ომში და არ დამარცხებდა რუსი, თავის სამზღვარს მაინც დაიცავდა. მაგრამ ჩვენი უბედურობა ეს იყო, რომ თავიანი კაცები, ხეირიანი ღენერლები არა გყავდა და ვინც გყავდა, ისინიც ერთი-ერთმანეთის მტერობაში, ჩხუბში და დავი-დარბაში ატარებდნენ დროს და ამასობაში ხონთქარი და ჩვენი ქვეყანა შუაში გამოჰყლიტესო.

ჰუსეინ-ბეგს ბეჟან-ოღლის გარდა, რომელზედაც ამას წინათ მოგახსენეთ რამდენიმე სიტყვა, მე გავიცანი აქ მსმან-ფაშა თადეგირიმე, ჰასან-ბეგი ბეჟან-ოღლი და ზოგიერთი სხვა აქაური წარჩინებული პირები. ამათზე შემდეგში მოველაპარაკებით.

ბათუმი, 29 აგვისტოს.

ზ. მ.

ოქის უმელება

კუთხე

— ბაზეთ „მბზორში“ იწერებოდა: „აღვიწოდებოდა გაზეთების სიტყვით, ამ დღეებში მღვდელსა მიღებულია სამხედრო სამინისტროსაგან განკარგულება, რომ მომალონ შავი ზღვის ნაპირებზედ წარსულ რუს-მომალონს ომის დროს აგებული სიმაგრეები“.

— რაგუფიდან „პოლიტიკურს პორტ-სკონდენციაში“ სწერენ რომ უმეტესი ნაწილი თათრის რეგულარულის ჯარისა, რომელიც ბოსნიაში იმყოფება, ამ ჟამად მაღის ნოვი-ბაზარისაკენაა. მ. პალაშინ-ში შეტაკებულან აღვიწოდებოდა მცხოვრებნი მაჰმადები და ორი ბათალიონი ნიზამი. სიმაგრეები მცხოვრებლებს დაუჭერიათ, რეგულარული ჯარიც ნოვი-ბაზარისკენ წავიდა.

— აი მაშულიდან გაგდებული „ახალის მსმალეთის“ კონსტიტუციის მიმცემი მითხად-ფაშა შეუწყნარებია ხონთქარს, ლორს ბიკონსთილდს 24 აგვისტოს კიდეც მიულოცავს მითხადისათვის სამშობლოში დაბრუნება. ბერლინიდან ოცდაათს აგვისტოს იწერებოდა: მითხადი მიღის პონსტანტინე-პოლში, პარიჟადამ ჰასტინში გაივლის, სადაც ინახულებს თ. ბისმარკს ბერლინის პირობის წერილზე მოსალაპარაკებლათ.

სარაგოვად იწერებოდა ერთს უცხო ქვეყნის გაზეთში შემდეგ:

„ბუშინ მოვიდა აქ რაგატიციდან გამოგზავნილი თათარი, გარდასცა მან შილიპოვიჩის თორმეტის მაჰმადიანისაგან ხელ მოწერილი, თათრები აცხადებენ თავიანთს მორჩილებას და სთხოვენ ავსტრიის მთავარ-სარდალს, რომ იგი თავისის მხედრებით მოვიდეს რაც შეიძლება ჩქარა და გაწმინდოს არე-მარე ინსურგენტებისაგან, რომლებმაც ხალხი ააშტუტეს.“

საბერძნეთი

— „მოსკოვის უწყებას“ გაუგონია, ვითომ საბერძნეთის საქმეები მესალინისა და მაკედონიის შესახებ თან-და-თან იფუშებოდა. ალბანიელი იწყებენ ღელვას; სამზღვრების შესწორების ემინი-ათ. რა არის უკანასკნელი გარდაწყვეტილება ათინაში ამის შესახებ, ძნელი გასაგებია, რადგანაც კორაღის ბიორგის მოქმედება ყოველთვის არ ეთანხმება ხალხმე საბერძნეთის პოლიტიკის სურვილს; ეს სურვილი, რასაკვირველია, თხოულობს პირ-და-პირს მოქმედებასა მაგრამ პორტის იმდენი კიდე შეუძლიან, რომ დაიჯანოს საბერძნეთი, რადგანაც რომელიმე ევროპის სახელმწიფოს მხრით შევლას არ უნდა ელოდეს; ბერძნებს მაინცა სურთ ომი, იმ განზრახვით, რომ ევროპა არ მისცეს ნებას საბერძნეთის დაღუპვისას.

ნარკვი

რუსულ გაზეთებში ვკითხულობთ შემდეგს:

ერთ მდიდარ კაცს დაუტოვებია ანდრე-დი რომსრულიად თავისი ქონება, რომელსაც შეადგენს 58 ათასი მანეთი მიეცეს ჩერნოგორიას იმ პირობით, რომ ამ ფულით იქ ბანკი გაიხსნას. ამ ბანკის შემოსავლის ერთი ნაწილი მოხმარდეს იქაურ შკოლეცსა და სამასწავლებლო სემინარიის ოთხს სტიპენდიანტს, რომ იმინი გამოვიდნენ მასწავლებლებად; მეორე ნაწილი მიეცეს ძალიან ღარიბ ჩერნოგორიელ გასათხოვარ ქალებს მზითვად. სწორეთ ჩვენებური მდიდრებისთვის წაუბაძავს, აი!

ამერიკაში ჰყოფილა ერთ ნაირი ხე, რომლის ტანიდანაც გაჭრის დროს ბლომად გამოდის თეთრი და სქელი წვენი, რომელსაც შეხედულობით სრულიად რძის თვისება აქვს, იმას ჰგავს. ერთი აკადემიკი მოგზაურობის დროს მთელი ორი თვე ხმარობდა თურმე ამ ხის წვენს შოკოლადში და ყავაში რძის მაგიერად. ამ მოგზაურმა ერთხელ შენიშნა რომ სალდათები დიდრონი ჭურჭლებით მაღიოდნენ სადღაც მთებში და ჰკითხა-თუ სად მიდიან? სალდათებმა მიუგეს: „ხის მოსაწველად მივიღივართ!“ მოგზაური გაჰყვა იმათ და ნახა, რომ დანით გაჭრილ ხილამ ერთ საათში გაივსო ყველა ჭურჭლები. მა წვენი ძროხის რძესდ უფროსქელია, მაგრამ ძალიან მაღეიცისამჟავება. იქაური მცხოვრებლები ძალიან ეტანებიან ამ რძეს და ხმარობენ იმას სასმელად.

ამ ხეს აქ ეძახიან „ხე-ძროხას.“

საშინელი მუშტი-კრივი კი გაიმართებოდა მაღაქნებს შუა, რომ ეს ხე ამ ახლოს ჰყოფილიყო!

ტელეგრაფები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

იალბა, 30 აგვისტოს. სამხედრო მინისტრისთვის მიუციათ გრაფის ხარისხი.

სან-სტეფანო, 30 აგვისტოს. მს-ეს არის რაც აუშვეს და გავიდა ნავთ-სადგურიდან პირველი კრეისერი ჩვენი ფლოტისა, „მოსკოვი“ მამაცო მალინელებით. პრეისერმა მიმართა მღვდელსა. მოგზაურთა (კრეისერში მსხდომთა) რიცხვში იმყოფებოდა გამოჩენილი გმირი, გენერალი რადეცკი.

მენა, 30 აგვისტოს. აქ ამბობენ, რომ გორც გაგონილ ხმას, რომ ავსტრო-მენგრის მინისტრების უკანასკნელ რჩევაში, იპპერატორის წინამძღოლობით, გადაწყვიტეს, რომ ამ წელიწადში სა-

შედამხედველმა თავის აგენტი უ. შ. გაგზავნა შეგირდების კლასში მოსაყვანათ, და მათ მოუხელეგობის მიზნის გასაგებათ. შეგირდებმა წარუდგინეს დაწერილი ქაღალდი შემდეგის შინაარსით: „ჩვენ არ შეგვიძლიან სწავლა განვაგრძოთ, რადგანაც არ გვყანან მასწავლებლები: ლათინურისა, ქართულისა, გეოგრაფიისა და თითონ შედამხედველიც კლასებში არ დაიარება, რადგანაც, ვითარცა ბლაღოჩინი, სოფლებში დადის, ამნაირათ სულ მოცდენილი ვართ და კიდევაც უშიშვრათ ვისაჯებით.“

მს. ქაღალდი, ვითარცა წინააღმდეგი შედამხედველის შორს გამჭვრეტელობის მიზნისა, იქმნა მაშინვე დახეულ.

მან და მისმა მარჯვენა ხელმა დაიწყეს თავათვე გამოკვლევა და დიდი გამოძიება. მთელი ერთი თვის განმავლობაში მოუდიოდანთ სასწავლებელში შეგირდები, იჭერდნენ ხუთი საათიდან ღამის 11-მდის და იყვნენ ყოველნაირ ტანჯვით გამოკითხვის ქვეშ.

მოწმებათ მოუწოდეს მოსამზადებელი კლასის ბავშვებს, ეუბნებოდნენ, სთქვით რამეო—და ისე ჰკითხავდნენ, რომ ბავშვები მიმხედარნი იყვნენ იმას, შედამხედველს რაც სურდა, და რა-აც იმათგან თხოულობდა. იცოდნენ, თუ იგინი იტყოდნენ ამას, თუნდ სულ ტყუილათ, შედამხედველი კმაყოფილი დარჩებოდა. ზოგს ეუბნებოდა, დაგიბოვეთო, ზოგს—დაგაფიცებთო. (ნახე მის გონების გამჭვიანობა, 8 წლის ბავშვები უნდა დაეფიცებინა!) მგრეთვე მესამელებს—ზოგს აღუთქვამდა ბედნიერებას, ზოგს ქვეშევრდომში შთანთქმევს. მრავალის ფაქტებიდან ერთს მოვიყვან. ერთი პირი მი-სულა და ერთს შეგირდს ეუბნევა: შენ ისრე სთქვიო, როგორც შედამხედველს სურსო და წითელი ქაღალდი შენთვის მხათ არისო. შეგირდი ჯერ დაჰყვა ნებას. მაშინ კითხვის დროს შედამხედველს ორი შეგირდის ჩვენება რომ არ მოეწონა, ეველამ უთხრა „სტყუითო“, აგერ ეს სტყუის სწორეთო. მაგრამ წარმოიდგინე შედამხედველის გაბრაზება, კანკალი და განციფრება, რომ იმის მოლოდინის წინააღმდეგ შეგირდმა მართლაც მართალი სთქვა. შედამხედველს უნდოდა შეგირდებისთვის ეთქმევივნებინა, რომ უ. შ. ვითომც მათთან დადიოდა და ეუბნებოდა, ან კლასში ნუ მიხვალთო და ან სხვა რასმე ცუდს შედამხედველზე მაშინ ბევრ შეგირდებს დაემუქრნენ გამოჩინებით სასწავლებლიდან. მგზემე-რების დროს იყო ეს ამბავი. ის დიდი გამოძიების პროტოკოლები შეინახეს და შემდეგ რა ქნეს აღარ ვიცი.

აი, მიზეზი, რომლის გაგებასაც შენ ბატრობდი და ვინც ამა ყოველსავე ნა-შეკამში ეჭვს რასმეს შეიტანს, მზათ ვარ უფრო კარგათ დაუმტკიცო.

უ-ელი

Дозволено цензурою. Тифлисъ, 2 Сентября 1878 г. Типографія Меликова. გამომცემ. ს. მელიქიშვილი. რედაქტორი ს. მესხი.